

MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

Petr ARENBERGER
ministr

Praha - 5 -05- 2021

Č. j.: MZDR 15963/2021-3/MIN/KAN

MZDRX01FSKD9

Vážený pane poslanče,

k Vaší interpelaci ev. č. 1806 ze dne 9. dubna 2021 ve věci Pandemického zákona uvádím následující.

Nesdílím Vaše přesvědčení, že by aktuálně platná opatření byla protizákonná. Mimořádné opatření ze dne 10. dubna 2021, č. j. MZDR 14601/2021-2/MIN/KAN, sice bylo Nejvyšším správním soudem zrušeno z důvodu nezákonnosti, avšak pouze z důvodu procesní vady při vydání daného opatření. Zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „pandemický zákon“), umožňuje plošné omezení činnosti obchodní nebo výrobní provozovny nebo provozu obchodního centra. Výjimky jsou v mimořádném opatření dány pouze v nezbytných případech nebo v případech, v nichž je riziko přenosu onemocnění COVID-19 nulové (např. myčky automobilů bez obsluhy), přičemž tyto výjimky jsou dostatečně v daném opatření odůvodněny. Činnosti či služby, které jsou daným opatřením povoleny, sice mohou být v některých případech epidemiologicky rizikovější než ostatní činnosti a služby daným opatřením zakázané, avšak právě pro svoji nezbytnost bylo důležité, aby tyto činnosti a služby mohly být v provozu.

Situace, ve které rozhodoval Ústavní soud ve svém nálezu Pl. ÚS 106/20, na který odkazujete, je zcela odlišná od současné situace, neboť nově jsou mimořádná opatření vydávána podle pandemického zákona, který v době rozhodování Ústavního soudu neexistoval. Nově je tedy možnost plošného omezení dána přímo zákonem. Zároveň Ústavní soud rozhodoval o usnesení vlády č. 78 ze dne 28. ledna 2021, které neobsahovalo žádné odůvodnění. Právě nedostatek odůvodnění patřil mezi hlavní výtky uváděné Ústavním soudem. Aktuálně platné mimořádné opatření ze dne 23. dubna 2021, č. j. MZDR 14601/2021-6/MIN/KAN, však již obsahuje rozsáhlé odůvodnění téměř na 14 stran.

Vzhledem k tomu, že nespécifikujete konkrétní ustanovení opatření, uvádím, že např. v bodě I.1. mimořádného opatření č. j. MZDR 14601/2021-6/MIN/KAN

se omezuje činnost obchodní nebo výrobní provozovny tak, že se zakazuje přítomnost veřejnosti v prodejnách a provozovnách. Toto omezení je umožněno § 2 odst. 2 pandemického zákona. Zákaz přítomnosti veřejnosti v prodejnách a provozovnách nelze interpretovat jako zákaz činnosti obchodní provozovny, ale jako její pouhé omezení. Zaměstnanci stále mohou v provozovně pracovat a např. vydávat zboží zákazníkům prostřednictvím výdejního okénka.

K námitce, že zákaz či omezení práv podle zákona o ochraně veřejného zdraví se může vztahovat pouze ke skupině osob podezřelých z nákazy, a nikoliv na každého, odkazují na bod 40 rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 19. srpna 2020, č. j. 8 A 60/2020, v němž soud konstatoval, že „*nezbývá než vycházet z aktuálního vědeckého poznání, podle něhož onemocnění COVID 19 mohou na další osoby přenášet i lidé, kteří sami příznaky onemocnění nevykazují. Tato skutečnost opravňuje omezení shromáždění většího počtu osob, jak je realizováno napadeným mimořádným opatřením.*“

Vzhledem k aktuální epidemiologické situaci, která je stále velmi riziková a „křehká“, bylo přistoupeno k takovým omezením, která jsou v současné situaci potřebná a nezbytně nutná pro zachování klesajícího trendu počtu případů. Epidemiologická situace je v daném opatření podrobně rozebrána. K rozvolňování je potřeba přistupovat s rozvahou a opatrně.

S pozdravem

Vážený pan
Mgr. et Mgr. Jakub Michálek
poslanec
Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR
P R A H A